

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22611/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, оба из села ..., ..., чији је заједнички пуномоћник Иван Савић, адвокат из ..., против туженог ВВ из села ..., ..., чији је пуномоћник Богосав Самарџић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5132/2020 од 19.01.2023. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5132/2020 од 19.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5132/2020 од 19.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 3576/2014 од 14.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да суд утврди да је ништав уговор о размени непокретности закључен 02.09.2010. године између АА, ББ и ВВ и оверен пред Другим општинским судом у Београду под бр. Ов. .../... . Ставом другим изреке, тужиоци су ослобођени плаћања судских такси. Ставом трећим изреке, тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове поступка у износу од 235.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5132/2020 од 19.01.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Другог основног суда у Београду П 3576/14 од 14.02.2020. године, у ставу првом изреке, и у делу става трећег изреке, којим су обавезани тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 235.500,00 динара, и у том делу је жалба тужилаца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 3576/14 од 14.02.2020. године, у преосталом делу у погледу одлуке о камати, тако што су обавезани тужени да туженом

на досуђени износ трошкова парничног поступка исплате законску затезну камату почев од дана наступања услова за извршење, па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужилаца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости уговора о размени непокретности закљученог између парничних странака 02.07.2010. године, у законом прописаној форми, судски овереног који садржи све битне елементе уговора о размени, у смислу одредбе члана 552. и 553. Закона о облигационим односима. Одлука којом је тужбени захтев тужилаца одбијен заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Ревиденти у ревизији указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и битну повреду одредаба парничног поступка прописану одредбом члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, а то нису разлози због којих посебна ревизија може да се изјави, на основу одредбе члана 404. став 1. истог Закона.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије ревидената на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужиоци су поднели 18.11.2014. године, а вредност предмета спора је 1.750.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужилаца није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић